

تحلیل سازمان فضایی شهرهای بابل، ساری و قائم شهر در مقیاس منطقه ای

علی مردانی مهرباد^{۱*}، رامین روحانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی دانشگاه آزاد قزوین، (ali4178m@gmail.com)

۲- دانش اموخته کارشناسی ارشد شهرسازی، (urbanity1985@gmail.com)

چکیده

این تحقیق سازمان فضایی جمعیت شهرستانهای بابل، ساری و قائم شهر را مورد بررسی قرار داده و به دنبال دلائل و ارائه راهکارهای برای بهبود این شرایط می باشد. با توجه به مقادیر به دست آمده از تحلیل داده ها با استفاده از مدل انتروپی در می یابیم که در سطح شهرستانها توزیع سازمان فضایی جمعیت عدم تعادل را نشان می دهد. البته در دو سرشماری اخیر (۸۵-۹۰) این مقدار تفاوت چندانی را نشان نمی دهد. تحلیل سازمان فضایی بخش های اصلی فعالیت در سطح استان سازمان فضایی بخش های اصلی فعالیت، سند تصویری کلید عناصر و اجزایی است که در اثر جنبه های مختلف زندگی و فعالیت در سطح شهرستانهای مورد مطالعه شکل گرفته است و هر یک از این عناصر و پدیده ها و روابط موجود بین آنها بر تأثیر متقابل آنها بر یکدیگر، در شکل دهی به سازمان فضایی جمعیتی تأثیر گذار بوده است. نتیجه این تحقیق با توجه به یافته های به دست آمده از تحلیل مدل انتروپی نشان می دهد که عدم تعادل در توزیع فضایی جمعیت را در هر سه شهرستان شاهد هستیم که علاوه بر وجود امکانات بر ابر برای همه نواحی منطقه عدم توازن در این بخش از سازمان فضایی را منجر شده است.

واژه های کلیدی: سازمان فضایی، مدل انتروپی، مجموعه شهری بابل، ساری و قائم شهر، توزیع فضایی جمعیت